

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 45/2016
26.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. И.С., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године, у седници већа одржаној 26.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.С., адв.С.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године окр. Ј.Д., Д.Ђ. и И.С., оглашени су кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђени и то окр. Ј.Д. и окр. И.С. на казне затвора у трајању од по две године а окр. Д.Ђ. на казну затвора у трајању од четири године.

Одлучујући о изјављеним жалбама Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године, делимично уважио жалбе бранилаца окривљених и првостепену пресуду преиначио у делу одлуке о правној квалификацији и казни тако што је радње окривљених описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осудио окривљене и то окр. Ј.Д. и окр. И.С. на казне затвора у трајању од по две године а окр. Д.Ђ. на казну затвора у трајању од четири године, док је жалбу Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и жалбе бранилаца окривљених у преосталом делу одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. И.С., адв. С.П., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485.

став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи и окривљеног И.С. ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.С. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 2, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, која може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из образложења захтева и навода да је чињенично стање погрешно утврђено, да пресуда Вишег суда у Новом Саду од речи до речи, осим у делу одлуке о кривичним санкцијама, представља копију пресуде Окружног суда у Новом Саду К. 47/07 од 05.06.2007. године која је укинута решењем Врховног суда Србије КжI 1228/07 од 07.02.2008. године, да другостепени суд и поред указаних повреда а посебно чињеница да није доказано да је окр. И.С. имао својство директора нити да се ради о лажним профактурама потврђује већ једном укинута пресуду, међајући самоницијативно правну квалификацију без измене чињеничног описа радњи извршења, да за другостепени суд није ни битна чињеница да ли је или није окр. И.С. критичном приликом био директор привредног друштва као ни чињеница да је предметна пресуда већ једном била укинута и поново донета без икаквих измена ..., произилази да бранилац оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Чињенично стање, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окр. И.С., оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.